

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

L.dz. DDI-2-57-8/879/99/MW/BC

Warszawa, dn. 17 września 2002 r.

**Decyzja
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Nr DDI 77/2002**

I. Na podstawie art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 80 oraz art. 8 ust. 2 pkt. 6 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2000 r., nr 122, poz. 1319 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **umarza postępowanie** wszczęte na wniosek:

- Pani Elżbiety Czeremańskiej-Goćławskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Radio Puls z siedzibą w Płocku,
- Rozgłośni Radiowej Rezonans Sp. z o.o. z siedzibą w Sosnowcu,
- Radia Bielsko Sp. z o.o. z siedzibą w Bielsko Białej,
- Radia Vanessa Sp. z o.o. z siedzibą w Raciborzu,
- Radia WA-MA Sp. z o.o. z siedzibą w Olsztynie oraz
- Pana Wojciecha Jaworskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Radio Alfa z siedzibą w Krakowie,

w sprawie stosowania przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS z siedzibą w Warszawie praktyk ograniczających konkurencję polegających na nadużywaniu pozycji dominującej poprzez narzucanie wnioskodawcom uciążliwych warunków umów licencyjnych, przynoszących Stowarzyszeniu Autorów ZAiKS nieuzasadnione korzyści przez ustalenie wysokości wynagrodzenia autorskiego za nadawanie niedramatycznych utworów muzycznych, w wysokości 5 % przychodów uzyskiwanych przez nadawcę w związku z prowadzoną działalnością nadawczą, w szczególności z wpływów z reklam, w tym ogłoszeń, komunikatów, programów sponsorowanych, sprzedaży czasu antenowego, dotacji, umów barterowych i innych wpływów związanych z promowaniem w jakiegokolwiek postaci pośredniej lub bezpośredniej usług, towarów, bądź firm.

II. Na podstawie art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 80 oraz art. 8 ust. 2 pkt. 1 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2000 r., nr 122, poz. 1319 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **umarza postępowanie** wszczęte na wniosek:

- Pani Elżbiety Czeremańskiej-Goćławskiej, prowadzącej działalność pod firmą Radio Puls z siedzibą w Płocku,
- Rozgłośni Radiowej Rezonans Sp. z o.o. z siedzibą w Sosnowcu,

- Radia Bielsko Sp. z o.o. z siedzibą w Bielsko Białej,
- Radia Vanessa Sp. z o.o. z siedzibą w Raciborzu,
- Radia WA-MA Sp. z o.o. z siedzibą w Olsztynie oraz
- Pana Wojciecha Jaworskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Radio Alfa z siedzibą w Krakowie,

w sprawie stosowania przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS z siedzibą w Warszawie praktyk ograniczających konkurencję polegających na nadużywaniu pozycji dominującej poprzez pobieranie nadmiernie wygórowanych stawek wynagrodzenia autorskiego z tytułu wykorzystywania przez wnioskodawców niedramatycznych utworów muzycznych, do których prawami autorskimi zbiorowo zarządza Stowarzyszenie Autorów ZAiKS.

III. Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2000 r., nr 122, poz. 1319 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **nie stwierdza naruszenia zakazu określonego w art. 8 ust. 1 ww. ustawy** w wyniku odmowy zawarcia umowy licencyjnej przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS z siedzibą w Warszawie z Panią Elżbietą Czeremańską-Gocławską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Radio Puls z siedzibą w Płocku, oraz z Radiem Vanessa Sp. z o.o. z siedzibą w Raciborzu.

U z a s a d n i e n i e

W dniu 22 marca 1999 r. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej Prezesem Urzędu lub organem antymonopolowym) wpłynął wniosek Pani Elżbiety Czeremańskiej-Gocławskiej (właścicielki Radia Puls z siedzibą w Płocku) w sprawie stwierdzenia nadużycia przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS z siedzibą w Warszawie (zwane też ZAiKS) pozycji dominującej poprzez:

- 1) narzucanie uciążliwych warunków umów, przynoszących przedsiębiorcy narzucającemu te warunki nieuzasadnione korzyści przez ustalenie wysokości wynagrodzenia autorskiego za nadawanie niedramatycznych utworów muzycznych, w wysokości 5 % przychodów uzyskiwanych przez nadawcę w związku z prowadzoną działalnością nadawczą, w szczególności z wpływów z reklam, w tym ogłoszeń, komunikatów, programów sponsorowanych, sprzedaży czasu antenowego, dotacji, umów barterowych i innych wpływów związanych z promowaniem w jakiegokolwiek postaci pośredniej lub bezpośredniej usług, towarów, bądź firm, co mogło stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547 późn. zm.) oraz
- 2) pobieranie nadmiernie wygórowanych opłat wynagrodzenia autorskiego z tytułu wykorzystywania przez wnioskodawców niedramatycznych utworów muzycznych, do których prawami autorskimi zbiorowo zarządza ZAiKS, co mogło naruszać art. 7 ust. 1 pkt 3 wyżej wymienionej ustawy.

O wszczęcie postępowania antymonopolowego wobec ZAIKS w identycznych sprawach wnieśli następnie poniżej wskazani przedsiębiorcy:

- 1) Radio Wa-Ma z siedzibą w Olsztynie (w dniu 22 marca 1999 r.)
- 2) Pan Wojciech Jaworski, właściciel Radia „Alfa” z siedzibą w Krakowie (w dniu 4 maja 1999 r.)
- 3) Radio „Bielsko” Sp. z o.o. z siedzibą w Bielsku-Białej (w dniu 24 maja 1999 r.),
- 4) Radio „Vanessa” Sp. z o.o. z siedzibą w Raciborzu (w dniu 2 czerwca 1999 r.),
- 5) Rozgłośnia Radiowa Rezonans Sp. z o.o. z siedzibą w Sosnowcu (w dniu 6 marca 2000 r.).

Pismem z dnia 25 marca 1999 r. Prezes Urzędu wyjaśnił Pani Elżbiecie Czeremańskiej-Gocławskiej, właścicielce Radia Puls, iż zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów nie wszczyna się postępowania, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano stosowania praktyki monopolistycznej, upłynął rok. Ze złożonej wraz z wnioskiem umowy licencyjnej zawartej pomiędzy prowadzoną przez Panią Elżbietę Czeremańską-Gocławską Agencją Reklamowo-Promocyjną a ZAIKS-em wynikało, że uległa ona rozwiązaniu z dniem 30 czerwca 1997 r. Z tego powodu, ze względu na przedawnienie, brak było – zdaniem organu antymonopolowego - podstaw do badania uciążliwości warunków tej umowy. Ponadto Prezes Urzędu poinformował, że po odpowiedniej modyfikacji wniosku (sprecyzowanie okoliczności oraz żądań zawartych we wniosku, poparte dowodami, ewentualna zmiana kwalifikacji prawnej) trwająca do chwili obecnej, odmowa zawarcia nowej umowy mogłaby być przedmiotem postępowania antymonopolowego.

W dniu 21 kwietnia 1999 r. wpłynął do Prezesa Urzędu zmodyfikowany wniosek Pani Elżbiety Czeremańskiej-Gocławskiej, właścicielki Radia Puls. Wnioskodawczyni zarzuciła ZAIKS-owi nadużywanie pozycji dominującej na rynku poprzez odmowę sprzedaży towarów, dyskryminującą niektórych przedsiębiorców przy braku alternatywnych źródeł zaopatrzenia, czyli naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów, poprzez odmowę zawarcia umowy licencyjnej z prowadzącą działalność gospodarczą panią Elżbietą Czeremańską-Gocławską. Ponadto wnioskodawczyni podtrzymała swoje stanowisko w zakresie wysokości stawki wynagrodzenia autorskiego, która jej zadaniem narusza art. 5 ust. 1 pkt 6 wyżej wymienionej ustawy.

Po uzupełnieniu braków formalnych nadesłanych wniosków oraz przeprowadzeniu czynności wyjaśniających, w dniu 9 listopada 1999 r. Prezes Urzędu wszczął postępowanie w sprawie stosowania przez Stowarzyszenie Autorów ZAIKS praktyk monopolistycznych polegających na nadużywaniu pozycji dominującej poprzez:

- 1) Narzucanie wnioskodawcom uciążliwych warunków umów licencyjnych, przynoszących Stowarzyszeniu Autorów ZAIKS nieuzasadnione korzyści poprzez ustalenie wynagrodzenia autorskiego za nadawanie niedramatycznych utworów

muzycznych, w wysokości 5% przychodów uzyskiwanych przez licencjobiorcę w związku z prowadzoną działalnością nadawczą, w szczególności z wpływów z reklam, w tym wpływów z ogłoszeń, komunikatów, programów sponsorowanych, sprzedaży czasu antenowego, dotacji, umów barterowych i innych wpływów związanych z promowaniem w jakiegokolwiek postaci pośredniej lub bezpośredniej usług, towarów bądź firm – co może naruszać art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów.

- 2) Pobieranie nadmiernie wygórowanych stawek wynagrodzeń autorskich z tytułu wykorzystywania przez wnioskodawców niedramatycznych utworów muzycznych, do których prawami autorskimi zbiorowo zarządza ZAiKS – co może naruszać art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów.
- 3) Odmowę zawarcia umowy licencyjnej z prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Radio Puls z siedzibą w Płocku, Panią Elżbietą Czeremańską-Gocławską oraz z Radiem Vanessa Sp. z o.o. – co może naruszać art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów.

W odpowiedzi na zarzuty wnioskodawców Stowarzyszenie Autorów ZAiKS stwierdziło, iż stawki proponowane w umowach licencyjnych są zgodne z normą przepisu art. 110 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. *o prawie autorskim i prawach pokrewnych* (Dz. U. z 2000 r., nr 80, poz. 904) – zwanej dalej Prawem autorskim, jak i także znajdują swe uzasadnienie w świetle stawek stosowanych przez organizacje zbiorowego zarządzania funkcjonujące na świecie.

W toku postępowania Pani Elżbieta Czeremańska-Gocławska, pismem z dnia 7 marca 2000 r. cofnęła wniosek o wszczęcie postępowania, wnosząc o umorzenie postępowania w sprawie stosowania przez ZAiKS praktyk monopolistycznych. Jednocześnie poinformowała, iż w dniu 1 lipca 1999 r. zawarła satysfakcjonującą umowę licencyjną z ZAiKS-em oraz porozumienie odnośnie spłat zaległych wynagrodzeń dla autorów.

W odpowiedzi na wniosek Pani Elżbiety Czeremańskiej-Gocławskiej, w dniu 29 maja 2000 r. wpłynęło do Prezesa Urzędu pismo, w którym pełnomocnik pozostałych wnioskodawców na podstawie art. 105 § 2 kpa wyraził sprzeciw odnośnie umorzenia postępowania w zakresie objętym wnioskiem Pani Elżbiety Czeremańskiej-Gocławskiej.

W dniu 15 marca 2000 r. wpłynął do Prezesa Urzędu wniosek ZAiKS-u o zawieszenie postępowania do czasu wydania decyzji w sprawie toczącej się przed Ministrem Kultury i Dziedzictwa Narodowego (obecnie Ministra Kultury), w związku z zakończeniem przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego postępowania w sprawie zatwierdzenia Tabeli stawek wynagrodzeń autorskich Stowarzyszenia Autorów ZAiKS.

Prezes Urzędu, pismem z dnia 24 marca 2000 r. odmówił zawieszenia postępowania ze względu na przewidywany bliski termin wydania rozstrzygnięcia odwoławczego przed Ministrem Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

W dniu 17 maja 2000 r. Prezes Urzędu wydał postanowienie, w którym na wniosek Stowarzyszenia Autorów ZAiKS, ograniczył wnioskodawcom prawo wglądu do materiału dowodowego załączonego do akt. Ograniczenie powyższe dotyczyło zestawień należności z tytułu wynagrodzeń dla autorów, które według obliczeń ZAiKS-u wyżej wymienieni przedsiębiorcy zobowiązani byli zapłacić w poszczególnych latach działalności, stanowiących załącznik do pisma ZAiKS-u z dnia 12 kwietnia 2000 r. Pismem z dnia 29 maja 2000 r. Rozgłośnia Radiowa Rezonans Sp. z o.o. i Radio Bielsko Sp. z o.o. wniosły zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu o ograniczeniu prawa wglądu. Pismem z dnia 14 czerwca 2000 r. pełnomocnik rozgłośni radiowych złożył wniosek o wyjaśnienie treści postanowienia Prezesa Urzędu z dnia 17 maja 2000 r. o ograniczeniu prawa wglądu w akta wraz z wnioskiem o zawieszenie postępowania zażaleniowego na przedmiotowe postanowienie. Pismem z dnia 27 czerwca 2000 r. Prezes Urzędu wyjaśnił, na czym polega istota ograniczenia prawa wglądu w przedmiotowej sprawie. Pismem z dnia 11 sierpnia 2000 r. Radio Bielsko Sp. z o.o. i Radio Rezonans Sp. z o.o. wycofały zażalenie z dnia 17 maja 2000 r. i postępowanie odwoławcze zostało umorzone.

W dniu 17 lipca 2000 r. organ antymonopolowy, na wniosek ZAiKS-u, wydał kolejne postanowienie o ograniczeniu prawa wglądu do materiału dowodowego (zestawienie wpłat dokonywanych przez członków Konwentu w 2000 r. stanowiących załącznik do pisma ZAiKS-u z dnia 5 czerwca 2000 r.).

Z inicjatywy rozgłośni radiowych, od maja 2000 r. toczyła się pomiędzy stronami wymiana pism w kwestii ustalenia biegłego eksperta, który miałby sporządzić opinię na potrzeby niniejszego postępowania. Ostatecznie, w dniu 1 lutego 2001 r. Prezes Urzędu postanowił dopuścić dowód z pisemnej opinii Instytutu Wynałazczości i Ochrony Własności Intelektualnej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot opinii w wyżej przywołanym postanowieniu został wyraźnie określony, strony nie zgłaszały zastrzeżeń co do pytań i zagadnień sformułowanych przez Prezesa Urzędu. Termin wykonania opinii został wyznaczony na dzień 15 czerwca 2001 r.

Od dnia 1 kwietnia 2001 r. przestała obowiązywać ustawa o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów. Została ona zastąpiona ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z przepisem art. 113 nowej ustawy – postępowania wszczęte pod rządami dotychczas obowiązującej ustawy, z dniem wejścia w życie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów toczyć się mają wg postanowień tejże ustawy. W związku z tym, zmianie uległa podstawa prawna postępowania w ten sposób, że:

- przepis art. 5 ust. 1 pkt 6 starej ustawy zastąpiono przepisem art. 8 ust. 1 pkt 6 nowej ustawy,
- przepis art. 7 ust. 1 pkt 3 starej ustawy odpowiednim przepisem art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy nowej,

- przepis art. 5 ust. 1 pkt 4 na art. 8 ust. 1 zakazujący nadużywania pozycji dominującej poprzez odmowę sprzedaży towarów, dyskryminującą przedsiębiorcę przy braku alternatywnych źródeł zaopatrzenia.

Prezes Urzędu poinformował o powyższym fakcie strony pismem z dnia 27 kwietnia 2001 r. Strony do powyższego nie zgłosiły zastrzeżeń.

W dniu 16 lipca 2001 r. do Prezesa Urzędu wpłynęła opinia prawna sporządzona przez ekspertów Instytutu Wnalezczości i Ochrony Własności Intelektualnej Uniwersytetu Jagiellońskiego „Przedstawienie zasad ustalenia i wysokości stawek wynagrodzenia autorskiego przychodów związanych z działalnością nadawczą nadawców radiowych”. Pismem z dnia 15 października 2001 r. Stowarzyszenie Autorów ZAiKS przesłało uwagi do opinii, opracowane przez prof. dr hab. J. Błęszyńskiego. Dnia 17 października 2001 r. do Prezesa Urzędu wpłynęły również uwagi pełnomocnika rozgłośni radiowych wraz z wnioskiem o sporządzenie w oparciu o akta sprawy opinii uzupełniającej w celu odpowiedzi na dodatkowe, enumeratywnie wymienione pytania. Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2002 r. Prezes Urzędu nie dopuścił dowodu z opinii uzupełniającej do opinii ekspertów sporządzonej przez Instytut Wnalezczości i Ochrony Własności Intelektualnej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zdaniem Prezesa Urzędu nie było potrzeby sporządzania opinii uzupełniającej, ponieważ przedmiot opinii został wyraźnie określony w postanowieniu z dnia 1 lutego 2001 r. Strony wówczas nie zgłaszały zastrzeżeń co do pytań i zagadnień sformułowanych przez organ antymonopolowy, mimo że takim uprawnieniem dysponowały. Ponadto, dążąc do jak najszybszego załatwienia sprawy, dodatkowe oczekiwanie na przygotowanie opinii uzupełniającej przez biegłych byłoby niepożądane.

Pismem z dnia 16 kwietnia 2002 r. Prezes Urzędu zawiadomił strony o zakończeniu postępowania dowodowego, wyznaczając jednocześnie termin do przeglądania akt sprawy na dzień 8 maja 2002 r., a także zwrócił się o przedstawienie spisu kosztów poniesionych w niniejszym postępowaniu. W dniu 10 maja 2002 r., ze strony wnioskodawców, wpłynęło do Prezesa Urzędu zestawienie kosztów postępowania. ZAiKS nie przedstawił spisu kosztów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje.

System ochrony praw autorskich.

Zgodnie z ustawą o prawie autorskim i prawach pokrewnych kluczową rolę w zakresie ochrony praw autorskich i praw pokrewnych odgrywa Minister Kultury. Zgodnie z treścią tej ustawy do kompetencji Ministra Kultury należy sprawowanie nadzoru nad organizacjami zbiorowego zarządzania, prawami autorskimi lub pokrewnymi, udzielanie oraz cofanie zezwoleń organizacjom zbiorowego zarządzania do zarządzania i ochrony powierzonych im praw autorskich i praw pokrewnych oraz wykonywanie uprawnień wynikających z ustawy. Minister Kultury jest także upoważniony do określania w drodze rozporządzenia

szczególonych zasad oraz wysokości pobieranych opłat na rzecz twórców, artystów wykonawców oraz producentów fonogramów i videogramów z tytułu sprzedaży urządzeń i nośników służących do utrwalania utworów w zakresie własnego użytku osobistego.

Do kompetencji Ministra Kultury należy także powoływanie Komisji Prawa Autorskiego (zwanej też KPA lub Komisją) oraz określanie szczegółowych zasad i trybu jej działania. Komisja Prawa Autorskiego składa się z 40 arbitrów - przedstawicieli środowisk twórczych, naukowych oraz prawniczych.

Komisja w składzie sześciu arbitrów oraz przewodniczącego jako superarbitra, wyznaczonych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego z grona arbitrów, zatwierdza lub odmawia zatwierdzenia przedstawionych przez organizacje zbiorowego zarządzania tabel wynagrodzeń za korzystanie z utworów lub artystycznych wykonań objętych zbiorowym zarządzaniem.

Z punktu widzenia twórców i artystów – wykonawców, istotną rolę w ochronie prawa autorskiego i praw pokrewnych odgrywają organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi (zwane też OZZ). Szczegółowe zasady funkcjonowania organizacji zbiorowego zarządzania zostały opisane w Rozdziale 12 ustawy o prawie autorskim. Cechą charakterystyczną dla polskiego systemu zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi jest istnienie wielu organizacji działających na tym samym polu eksploatacji. Obecnie na podstawie udzielonego zezwolenia Ministra Kultury działa trzynaście organizacji zbiorowego zarządzania.

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS.

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS jest najstarszą w Polsce organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. ZAiKS powstał w Warszawie w 1918 roku i był wówczas jedną z pierwszych w świecie organizacji profesjonalnie zajmujących się ochroną praw autorskich. Po 80 latach działalności, ZAiKS jest najbardziej znanym stowarzyszeniem autorów w Polsce (chroni około 90 % repertuaru krajowego i prawie 100 % zagranicznego). ZAiKS jest największą polską organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, operującą ogromnym portfelem repertuarowym - ponad osiem tysięcy twórców polskich, wydawców muzycznych oraz ponad 2,5 mln. autorów i kompozytorów zagranicznych, reprezentowanych w Polsce na podstawie umów o wzajemnej reprezentacji zawartych z ponad stu organizacjami zbiorowego zarządzania prawami autorskimi na świecie. W Polsce ZAiKS reprezentuje praktycznie cały światowy repertuar słowny, muzyczny i słowno-muzyczny. Jest aktywnym członkiem CISAC (Międzynarodowej Konfederacji Stowarzyszeń Autorów i Kompozytorów) oraz BIEM (Międzynarodowego Biura Stowarzyszeń Zarządzających Prawami Nagrań Mechanicznych). Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, status prawny organizacji zbiorowego zarządzania zawęża się do formy stowarzyszenia. Taka forma prawna prowadzenia działalności, zgodnie z intencją Ustawodawcy, ma dawać podmiotom zrzeszonym w organizacji gwarancję zachowania wpływu na prowadzoną przez organizację działalność.

Istotą działalności ZAiKS jest licencjonowanie wykorzystania utworów na różnych polach eksploatacji, inkasowanie tantiem autorskich i ich repartycja pomiędzy uprawnionych. Jednym z zadań statutowych ZAiKS jest ochrona praw autorskich, przeciwdziałanie ich naruszeniom (w tym w dziedzinie fonografii), a także dochodzenie roszczeń. Stowarzyszenie Autorów ZAiKS realizuje ochronę praw swych twórców na płaszczyźnie cywilno- i karno-prawnej.

Stawki wynagrodzeń autorskich.

- Stawki wynagrodzeń autorskich określone są w tabelach wynagrodzeń za korzystanie z utworu lub artystycznych wykonań objętych zbiorowym zarządzaniem.
- Tabele, na mocy art. 108 ust. 3 Prawa autorskiego podlegają zatwierdzeniu przez Komisję Prawa Autorskiego.
- Od orzeczeń Komisji wydanych w tym trybie służy odwołanie do ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.
- **Prawo autorskie stanowi, że niezgodne z prawem są postanowienia umowne, które byłyby mniej korzystne dla twórców niż postanowienia tabel zatwierdzonych przez Komisję Prawa Autorskiego. W miejsce postanowień umownych mniej korzystnych, stosuje się w takich sytuacjach postanowienia tych tabel (art. 109 Prawa autorskiego).**
- Wysokość wynagrodzeń dochodzonych w zakresie zbiorowego zarządzania powinna uwzględniać wysokość wpływów osiąganych z korzystania z utworów i artystycznych wykonań oraz charakter i zakres korzystania (art. 110 Prawa autorskiego).
- **Zgodnie z art. 109 Prawa autorskiego, nieważne są postanowienia umowne mniej korzystne dla twórców niż wynikałoby to z zatwierdzonych tabel wynagrodzeń.** Uregulowania te są podyktowane specyfiką korzystania z praw objętych zbiorowym zarządzaniem, w szczególności wielością występujących tu pól eksploatacji.

Odmowa zawarcia umowy z Radiem Vanessa oraz Panią Elżbietą Czeremańską-Gocławską

- Odmowa zawarcia umowy licencyjnej w przypadku Radia Vanessa nastąpiła w sytuacji, gdy zadłużenie rozgłośni wynosiło łącznie [tajemnica przedsiębiorcy1]. Zobowiązania Radia Vanessa wobec Stowarzyszenia ZAiKS zostały określone i zasądzone dwoma prawomocnymi wyrokami: nakazem zapłaty z dnia 20 lutego 1996 r. wydanym przez Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy (sygn. akt II Nc 421/95) oraz wyrokiem zaocznym z dnia 7 stycznia 1997 r. wydanym przez Sąd Wojewódzki w Warszawie, I Wydział Cywilny (sygn. akt I C 1997/95).
- Również ze względu na fakt zadłużenia, ZAiKS ze skutkiem natychmiastowym rozwiązał umowę licencyjną z Panią Elżbietą Czeremańską-Gocławską (właścicielką Radia Puls). W pozwie skierowanym do Sądu Wojewódzkiego w Płocku z dnia 27 maja 1998 r., Stowarzyszenie Autorów ZAiKS oszacowało wartość przedmiotu sporu na [tajemnica przedsiębiorcy2] (w tym za okres obowiązywania umowy licencyjnej od 1 stycznia 1996

r. do 30 czerwca 1997 r. – [tajemnica przedsiębiorcy3] oraz za okres bezumownej działalności – [tajemnica przedsiębiorcy4].

W oparciu o przedstawiony wyżej stan faktyczny, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

I. Narzucanie wnioskodawcom uciążliwych warunków umów licencyjnych, przynoszących Stowarzyszeniu Autorów ZAiKS nieuzasadnione korzyści przez ustalenie wysokości wynagrodzenia autorskiego za nadawanie niedramatycznych utworów muzycznych w wysokości 5 % przychodów uzyskiwanych przez nadawcę w związku z prowadzoną działalnością nadawczą, w szczególności z wpływów z reklam, a tym ogłoszeń, komunikatów, programów sponsorowanych, sprzedaży czasu antenowego, dotacji, umów barterowych i innych wpływów związanych z promowaniem w jakiegokolwiek postaci pośredniej lub bezpośredniej usług, towarów bądź firm.

A. Organy administracji państwowej zobowiązane są, w myśl przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, do przestrzegania swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. W trakcie postępowania Prezes Urzędu musiał przesądzić, czy jest organem właściwym w przedmiotowej sprawie, a tym samym stwierdzić czy posiada kompetencje w zakresie kontroli rozstrzygnięć Komisji Prawa Autorskiego dotyczących ustalania wysokości stawek wynagrodzeń autorskich.

Zagadnieniem spornym jest, czy organizacja zbiorowego zarządzania, w tym ZAiKS, oprócz nadzoru Ministra Kultury, może w pewnym zakresie podlegać kontroli Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Jest to zagadnienie, które od dawna pojawia się w różnych dyskusjach toczonych także na forum międzynarodowym, gdyż w wielu krajach istnieje tylko jedna OZZ na określonym polu eksploatacji.

Stanowiska na temat celowości stosowania przepisów ustawy antymonopolowej w odniesieniu do organizacji zarządzającymi prawami są podzielone.

Przeciwnicy kontroli ze strony Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podnoszą, iż pozycja faktycznego monopolu jest w pewnym sensie warunkiem właściwego wykonywania zbiorowego zarządzania, a zatem wszelkie działania wynikające z tego monopolu są usprawiedliwione. (E. Traple, M. Czajkowska - Dąbrowska w: „Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz”, str. 621- 666).

Natomiast zwolennicy kontroli UOKiK, w tym Prof. dr hab. Jan Bleszyński, stoją na stanowisku, że orzekanie Komisji i działania kontrolne UOKiK mają różny przedmiot i są dokonywane w różnych, nie mających ze sobą nic wspólnego płaszczyznach, z tym, że rozstrzygnięcie Komisji nie może być badane przez UOKiK, a przeciwnie - jest dla UOKiK wiążące. Zdaniem zwolenników tej koncepcji, tabela jako dokument o charakterze regulacyjnym nie może być poddana ocenie organu uprawnionego do badania praktyki

gospodarczej, tylko ocenie niezależnego organu działającego na podstawie przepisu ustawowego. A zatem należy przyjąć, iż Komisja i UOKiK nie mają wspólnej płaszczyzny do współpracy.

Organ antymonopolowy, po dokonaniu analizy przepisów prawnych a także najnowszego orzecznictwa Sądu Antymonopolowego stanął na stanowisku, iż nie jest właściwy w sprawach wysokości wynagrodzeń autorskich. Przyjmując takie stanowisko Prezes Urzędu miał na względzie:

1) ustawowe kompetencje i niezawisłość Komisji Prawa Autorskiego

Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych **organem właściwym do zatwierdzania stawek wynagrodzeń jest Komisja Prawa Autorskiego**. Jak już powyżej wskazano, Komisja jest powoływana przez Ministra Kultury. W skład KPA wchodzi przedstawiciele OZZ, stowarzyszenia twórców, artystów wykonawców, producentów, organizacje zrzeszające podmioty zajmujące się zawodowo korzystaniem z utworów oraz organizacje radiowe i telewizyjne.

Ustawodawca stanął więc na stanowisku, iż kwestia zatwierdzania tabel wynagrodzeń wymaga tak specjalistycznego przygotowania, że zadaniu temu może podołać tylko specjalnie w tym celu powołane ciało specjalistów. Jest to istotne o tyle, że Komisja ze względu na jej skład ma możliwość wysłuchania głosów z różnych środowisk, a tym samym uwzględnić w chwili orzekania interesy wszystkich zainteresowanych stron. Ustawodawca określając sposób powołania KPA, władcze uprawnienia Ministra Kultury w stosunku do KPA oraz skład Komisji Prawa Autorskiego wykazał dbałość o zapewnienie takiej konstrukcji organu, by zapewnić profesjonalizm i obiektywizm działania KPA oraz fachowość orzekania w sprawach przekazanych do jej właściwości.

2) organ kompetentny do rozstrzygania sporów dotyczących stosowania tabel (art. 108 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)

Spory dotyczące stosowania tabel określających wysokość stawek autorskich rozstrzyga Komisja w składzie trzyosobowym, wyznaczonym z grona arbitrów po jednym przez każdą ze stron oraz superarbitra, wybranego przez tak wyznaczonych arbitrów. Jeżeli jedna ze stron nie wyznaczy arbitra albo arbitrzy nie wyznaczą superarbitra, są oni wyznaczani przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia Komisji, może w terminie 14 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia wnieść powództwo do właściwego sądu okręgowego.

3) ustawowe kompetencje Prezesa Urzędu

Do kompetencji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należy m.in. zapobieganie nadużyciom przez przedsiębiorców posiadających pozycję dominującą, ich siły rynkowej. Bez wątpienia ZAiKS taką pozycję posiada. Jednakże opłaty pobierane przez

ZAiKS są zatwierdzane przez Komisję Prawa Autorskiego. Generalnej wskazówki w kwestii wysokości wynagrodzeń ustalanych przez organizacje zbiorowego zarządzania dostarcza art. 110 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, zgodnie z którym wysokość ta powinna uwzględniać wpływy osiągane z korzystania z utworów i artystycznych wykonań oraz charakter i zakres korzystania. Tak więc to ostatecznie Komisja decyduje o wysokości stawek, a nie ZAiKS.

Mając na względzie powyższe należy stwierdzić, że organ antymonopolowy nie może zarzucać ZAiKS-owi stosowania praktyk ograniczających konkurencję, gdyż pobiera on opłaty w wysokości zatwierdzonej przez organ *quasi* regulacyjny. Podkreślić przy tym należy, że Prezes Urzędu może kontrolować jedynie działania przedsiębiorców, w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, którego to przymiotu Komisja Prawa Autorskiego nie posiada.

Podobne stanowisko reprezentują również niektóre poglądy doktryny. I tak – jak już wyżej wskazano - Prof. dr hab. Jan Błeszyński uważa, że rozstrzygnięcie Komisji nie może być badane przez UOKiK, a przeciwnie - jest dla UOKiK wiążące. Zdaniem zwolenników tej koncepcji, tabeli, a więc dokumentu o charakterze abstrakcyjnym (regulacyjnym) nie można poddawać ocenie organu uprawnionego do badania praktyki gospodarczej, tylko ocenie niezależnego organu działającego na podstawie przepisu ustawowego.

4) stanowisko Sądu Antymonopolowego w kwestii właściwości orzekania przez Prezesa Urzędu

Prezes Urzędu rozpatrując wniosek w zakresie niniejszego zarzutu wziął ponadto pod uwagę stanowisko Sądu Antymonopolowego w kwestii właściwości orzekania przez Prezesa Urzędu w zakresie wysokości opłat zatwierdzanych przez inny organ. Zdaniem organu antymonopolowego *mutatis mutandis* można zastosować w niniejszej sprawie rozstrzygnięcie z dnia 9 stycznia 2002 r. (sygn. akt XVII Ama 11/01). Sąd Antymonopolowy w wyżej przywołanej sprawie uznał, iż Prezes Urzędu „*nie ma kompetencji do kwestionowania taryf zatwierdzonych przez Prezesa URE (Urząd Regulacji Energetyki – przyp. UOKiK). Zatwierdzone taryfy są oceniane przez Prezesa URE pod względem zgodności z obowiązującym prawem, a w szczególności, czy wprowadzane tam stawki są kalkulowane w oparciu o koszty uzasadnione. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie jest władny kwestionować zatwierdzonych w ten sposób taryf*”.

W związku z powyższym, biorąc pod uwagę wszelkie okoliczności sprawy, Prezes Urzędu uznał, że nie jest właściwym organem w sprawie orzekania co do wysokości stawek wynagrodzeń wynikających z ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

B. Wszczęte postępowanie administracyjne musi być zakończone załatwieniem sprawy (art. 104 § 1 kpa). Jeśli postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ

administracji państwowej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania (art. 105 § 1 kpa). Umorzenie z powodu bezprzedmiotowości jest obligatoryjne, co wynika z kategorycznego brzmienia przepisu art. 105 § 1 kpa.

Przesłanką umorzenia jest bezprzedmiotowość postępowania „z jakiegokolwiek przyczyny”, czyli z każdej przyczyny powodującej brak jednego z elementów materialnego stosunku prawnego, w odniesieniu do strony podmiotowej lub przedmiotowej. Z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy (wyrok NSA z dnia 18 kwietnia 1995 r., S.A./Łd 2424/94, ONSA 1996/2/80). Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu. Tym bardziej jednak należy postępowanie umorzyć, gdy postępowanie to od samego początku było bezprzedmiotowe (wyrok NSA z dnia 14 maja 1998 r., I S.A./Kr 1141/97). Dalsze prowadzenie postępowania stanowiłoby w takich przypadkach o jego wadliwości, mającej wpływ na wynik sprawy (prof. dr hab. Barbara Adamiak i prof. dr hab. Janusz Borkowski: „Kodeks Postępowania Administracyjnego. Komentarz”).

Mając na względzie powyższe Prezes Urzędu zdecydował o umorzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie.

II. Pobieranie nadmiernie wygórowanych stawek wynagrodzenia autorskiego z tytułu wykorzystywania przez wnioskodawców niedramatycznych utworów muzycznych, do których prawami autorskimi zbiorowo zarządza Stowarzyszenie Autorów ZAiKS.

Analizę zarzutu pobierania nadmiernie wygórowanych stawek wynagrodzenia autorskiego z tytułu wykorzystywania przez wnioskodawców niedramatycznych utworów muzycznych Prezes Urzędu oparł również na argumentach wskazanych w punkcie I uzasadnienia decyzji. Analogicznie w tym przypadku należało zatem stwierdzić, że organ nie jest uprawniony do kwestionowania wysokości stawek wynagrodzenia autorskiego z tytułu wykorzystywania przez wnioskodawców niedramatycznych utworów muzycznych, gdyż stawki te zatwierdzone są przez Komisję Prawa Autorskiego, której decyzje nie podlegają kompetencjom Prezesa Urzędu.

W tym miejscu można jedynie dodatkowo wskazać pogląd M. Późniak – Niedozielskiej (Rzeczpospolita 1996/10/3 – t. 3): „Stawki zawarte w tabelach zatwierdzonych przez KPA należy traktować analogicznie jak tzw. ceny regulowane w rozumieniu art. 5 ustawy o cenach z 1982 r. Z punktu widzenia kodeksowej klasyfikacji cen (art. 536 – 540 kodeksu cywilnego) stanowią one tzw. ceny wynikowe, których prawidłowość ustalenia może być sprawdzona na drodze sądowej”.

III. Odmowa zawarcia umowy licencyjnej z Panią Elżbietą Czeremańską-Goćławską prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Radio Puls oraz z Radiem Vanessa Sp. z o.o.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów należy do dziedziny prawa publicznego, chroniącego interes ogólnospołeczny. Publicznoprawny charakter ustawy antymonopolowej uzasadnia przyjęcie stanowiska, że nie wszystkie zachowania przedsiębiorców i ich związków, powodują zastosowanie jej instrumentów. Powinno to następować, tylko wówczas, **gdy skutkami działań sprzecznych z ustawą dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku, bądź gdy działania te wywołują na rynku inne niekorzystne zjawiska** wymagające ingerencji ze strony organów działających na podstawie tej ustawy. Z uwagi na publicznoprawny charakter ustawy antymonopolowej jej celem nie jest bezpośrednia ochrona praw podmiotowych uczestników rynku dotkniętych działaniami mającymi postać praktyk monopolistycznych. Taka ochrona stanowi przedmiot działania sądów powszechnych.

W myśl orzecznictwa Sądu Najwyższego ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni konkurencję jako zjawisko o charakterze instytucjonalnym. Za zagrożenie konkurencji w takim rozumieniu należy uznać jedynie takie działania, które dotyczą konkurencji rozumianej nie jako sytuację pojedynczego przedsiębiorcy, lecz jako zjawisko charakteryzujące funkcjonowanie gospodarki (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2001, sygn. akt I CKN 1217/98).

Mając na względzie powyższe, organ antymonopolowy rozpatrując przedmiotową sprawę wziął pod uwagę, czy odmowa zawarcia umowy licencyjnej:

1. dotyczy szerszego kręgu uczestników rynku, bądź
2. wywołuje na rynku inne niekorzystne zjawiska wymagające ingerencji Prezesa Urzędu.

Ad 1)

Materiał zgromadzony w sprawie wskazuje, iż spośród sześciu wnioskodawców jedynie dwóch wniosło wobec ZAiKS zarzut odmowy zawarcia umowy licencyjnej. Ponadto, od czasu wpływu wniosków o wszczęcie postępowania do czasu wydania niniejszej decyzji, organ antymonopolowy nie otrzymał informacji, które wskazywałyby, że również inne podmioty zarzucają ZAiKS-owi odmowę przyznania licencji.

Powyższe fakty wskazują, iż odmowa ze strony ZAiKS nie dotyczyła szerokiego kręgu przedsiębiorców.

Ad 2)

Aby przeanalizować, czy odmowa udzielenia licencji Pani Elżbiecie Czeremańskiej-Goćławskiej oraz Radiu Vanessa Sp. z o.o. wywołała bądź może wywołać niekorzystne zjawiska na rynku wymagające interwencji organu antymonopolowego, Prezes Urzędu wziął pod uwagę następujące czynniki:

- a) przyczyny odmowy udzielenia licencji w dwóch znanych Prezesowi Urzędu przypadkach,
- b) gwarancje udzielania licencji dla podmiotów ubiegających się o jej przyznanie,

c) organy właściwe do oceny, czy odmowa przyznania licencji wynika z ważnych powodów.

Ad a)

Analizując powody, które doprowadziły ZAiKS do odmowy zawarcia umowy z Panią Elżbietą Czeremańską-Gocławską i Radiem Vanessa Sp. z o.o., Prezes Urzędu stwierdził, iż bezpośrednimi przyczynami tej odmowy były zaległości płatnicze ze strony licencjobiorców. Odmowa zawarcia umowy licencyjnej w przypadku Radia Vanessa Sp. z o.o. nastąpiła w sytuacji, gdy zadłużenie rozgłośni wynosiło łącznie [tajemnica przedsiębiorcy1]. Zobowiązania Radia Vanessa wobec Stowarzyszenia ZAiKS zostały określone i zasądzone dwoma prawomocnymi wyrokami: nakazem zapłaty z dnia 20 lutego 1996 r. wydanym przez Sąd Rejonowy dla Miasta Stołecznego Warszawy (sygn. akt II Nc 421/95) oraz wyrokiem zaocznym z dnia 7 stycznia 1997 r. wydanym przez Sąd Wojewódzki w Warszawie, I Wydział Cywilny (sygn. akt I C 1997/95).

Z tego samego powodu ZAiKS ze skutkiem natychmiastowym rozwiązał umowę licencyjną z Panią Elżbietą Czeremańską-Gocławską (właścicielką Radia Puls). W pozwie skierowanym do Sądu Wojewódzkiego w Płocku z dnia 27 maja 1998 r., Stowarzyszenie Autorów ZAiKS oszacowało wartość przedmiotu sporu na [tajemnica przedsiębiorcy2] (w tym za okres obowiązywania umowy licencyjnej od 1 stycznia 1996 r. do 30 czerwca 1997 r. – [tajemnica przedsiębiorcy3] oraz za okres bezumownej działalności – [tajemnica przedsiębiorcy4]).

Tak więc, w obu rozpatrywanych przypadkach, powodem odmowy udzielenia licencji było zadłużenie licencjobiorców. Należy przy tym zauważyć, iż w świetle orzecznictwa antymonopolowego nie stanowi nadużycia przez podmiot pozycji dominującej odmowa zawarcia umowy w przypadku zadłużenia ze strony kontrahenta. W wyroku Sądu Antymonopolowego z dnia 9 stycznia 2002 r. (sygn. akt XVII Ama 39/01) dotyczącego odmowy zawarcia umowy przy braku alternatywnych źródeł zaopatrzenia. Sąd uznał, iż: *„Niezależnie od posiadanej pozycji rynkowej, każdy podmiot przy podejmowaniu decyzji co do udzielenia kredytu kupieckiego kieruje się dwoma przesłankami: własnymi możliwościami finansowymi oraz wiarygodnością podmiotu, któremu kredyt taki ma być udzielony”*. W dalszej części wyroku Sąd stwierdził *„Tak znaczna kwota zadłużenia w połączeniu z częstym regulowaniem należności z opóźnieniem w przeszłości powoduje, że decyzję zainteresowanego należy uznać za gospodarczo racjonalną, którą podjąłby każdy racjonalnie działający podmiot. Nie można jej zatem uznać za przejaw nadużycia pozycji dominującej.”*

Podkreślić również należy, iż – jak wynika z materiału dowodowego - odmowa zawarcia umowy nie miała charakteru trwałego, lecz przejściowy, tzn. do czasu zapłaty zaległej kwoty. Jak wynika z informacji przekazanych Prezesowi Urzędu przez pełnomocnika rozgłośni radiowych, Radio Vanessa Sp. z o.o. w roku 2000 zawarło umowę licencyjną z ZAiKS-em. Natomiast odnośnie zapłaty zaległych tantiem Radio Vanessa Sp. z o.o. złożyło kasację do Sądu Najwyższego; postępowanie sądowe jest w toku.

Ad b)

Zgodnie z brzmieniem art. 106 ust 2 Prawa autorskiego *„Organizacja zbiorowego zarządzania nie może, bez ważnych powodów, odmówić zgody na korzystanie z utworów lub*

artystycznych wykonań w granicach wykonywanego przez siebie zarządu”. Przepis ten ustanawia więc po stronie ZAiKS obowiązek kontraktowania. Prawo gwarantuje zatem podmiotom ubiegającym się o licencję jej otrzymanie, chyba, że „z ważnych powodów” nie może być ona udzielona.

Ad c)

Prawo autorskie nie dostarcza żadnych wskazówek, co należy rozumieć pod pojęciem „ważne powody”. Zgodnie z poglądami doktryny w razie sporu, weryfikacja okoliczności podanych jako podstawy odmowy należy do sądu powszechnego (por. J. Barta, M. Czjkowska-Dąbrowska, Zb. Ćwiakalski, R. Markiewicz, E. Traple „Komentarz do ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych”, str. 459). Tak więc każda odmowa udzielenia licencji powinna być rozpatrywana indywidualnie, a stwierdzenie, czy w danym przypadku odmowa ta nastąpiła z ważnych powodów, należy do sądownictwa powszechnego. Nie jest więc w tych sprawach niezbędna ingerencja ze strony organu antymonopolowego.

Mając na względzie powyższe organ antymonopolowy uznał, że:

- odmowa udzielenia licencji ze strony ZAiKS nie dotknęła szerokiego kręgu uczestników rynku,
- przypadki odmowy rozpatrywane w niniejszej sprawie nie wskazują, aby ZAiKS nadużywał w ten sposób swojej pozycji rynkowej; jego zachowanie wynikało, w ocenie Prezesa Urzędu, z racjonalności działania, a nie z chęci osiągnięcia jakichkolwiek korzyści przy wykorzystaniu dominacji rynkowej,
- Prezes Urzędu nie doszukał się w tych indywidualnych przypadkach, działań, które swoją powtarzalnością mogłyby godzić w interes publiczny; przytoczone przez wnioskodawców odmowy udzielenia licencji nie wskazują, aby u ich podłoża znajdował się mechanizm ukierunkowany na działania eksploatacyjne wobec kontrahentów,
- odmowy udzielenia licencji rozpatrywane przez organ antymonopolowy nie wywoływały niekorzystnych zjawisk na rynku. Można nawet wysunąć tezę, że niekorzystne zjawiska wywoływałyby nieograniczone przyznawanie licencji nawet w przypadkach zaległości w uiszczaniu wynagrodzeń autorskich; w takiej sytuacji ewidentne straty ponosiliby twórcy, których interesów ma bronić ZAiKS,
- obowiązek kontraktowania ze strony ZAiKS wynika z przepisów prawa a jego wykonanie może być dochodzone przed sądem powszechnym.

Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu nie stwierdził, aby odmowy udzielenia licencji Pani Elżbiecie Czeremańskiej-Gocławskiej oraz Radiu Vanessa Sp. z o.o. miały charakter praktyk ograniczających konkurencję.

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

*Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów*

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie Autorów ZAiKS

ul. Hipoteczna 2
00-092 Warszawa

2. Pan Jan Piszczek

Kancelaria Prawnicza
„Piszczek i Partnerzy”
ul. Rybaki 53/2
87-100 Toruń